

Běh na Býčí skálu 2006 – 44. ročník - komentář

Termín: 10.12. – poprvé v neděli (asi to zůstane)

Délky tratí: 30 km, 15 km.

Podmínky: několik stupňů nad nulou, ráno slunečno, pak zataženo, bez deště – v podstatě ideální. Na trati místy bláto.

Sponzoři: Norwell, VIPA Brno, Galant, Profil, Nutriproduct, Miltom – pořadatelé i závodníci děkují, cen bylo spousta.

Pořadatelé: Libor Zírdkaveselý, Ivo Doušek, František Nemetz s přáteli

Story:

Když jsem se ráno probudil do nejhezčího dne za poslední měsíc, bylo mi jasné, že nouze o běžce nebude. Opravdu nebyla – o maličko byl dokonce překonán loňský rekord, teď je 109!

Hned předem omluva: vyfáborkovali jsme trať krepákem a noční dešť ho dost poničil. Proto se opět nepovedlo dostat všechny běžce do cíle po správné trase, pár nešťastníků si trať prodloužilo. Nejvíc asi Franta Kolínek – sice měl na ruce GPSku, ale z nějakého důvodu uhnul a zpět běžel přes Jehnice... přidal si bratru dva kiláky. Ale změřil nám trať (cestou tam) – od startu na Býčíně naměřil 14,93 km. Takže to máme dost přesné. Ta kratší trasa nemá 15, ale jen 14,32 km. Jen nevím, jestli GPS do délky započítává i převýšení – pokud jen rovinnej průmět, tak jsou ty tratě delší (vědci, počítejte ten trojúhelník – ale neznáme převýšení, odhadem je 600m).

Třicítka: 57 oficiálně přihlášených, jeden další si změnil trať z 15 na 30 cestou (to se mi líbí), a deset minut po startu se objevila dvojice, naházeli civilní oblečení k plotu a že jdou třicet – dívka byla v džínách, ale že chodí běhat, Franta Nemetz se marně snažil je přesvědčit na patnáctku. Když jsme po čtyřech hodinách opouštěli cíl, nebylo po nich slechu, tak jsme jim hodili věci do hospody na stadionu. Takhle příště ne!

Takže 60 lidí na třicítce – to ještě nebylo. Brzo po startu se vpředu utrhl dvojice Dan Orálek a Tom Ondráček. Dan plnil roli favorita, Tomáš ho ale pěkně tlačil. Za nimi se pole natáhlo do neskutečné délky. Už za Soběšicemi na pátém kilometru byli ti dva hodně vpředu, ani první patnáctkáři neměli nárok. Na lesních cestách bylo bláto, výhodu mělo orientáci, kteří nasadili špunty nebo hřeby, ti v maratonkách byli (někteří) zmazaní po pádech, jeden dokonce od hlavy k patě. Jinak optimální podmínky, lesáci vyčistili a rozšířili většinu cestiček.

Jel jsem se podívat na občerstvovačku na obrátce. Cestou z Adamova jsem postupně předjížděl lepší a lepší běžce, jejich tempo bylo stále rychlejší, jak jsem se blížil ke špici. První dva jsem chytil až před Býčínou, byli pořád spolu.

Bohužel jsme si na nich ověřili, že nachystanej čaj je příliš horkej. Dan nechtěl nic, tvrdí, že mu žaludek nic nevezme, ani vodu. To má blbý... To další byli lepší strážníci, čím později přiběhli, tím víc si dávali na občerstvení záležet. Ostatně logicky, taky je čekala časově delší cesta zpět. Nejvíc frčel ionťák (ještě loni ho pil málokdo, ostatní odmítali, že se nechtějí posrat), banány, besipky a čokoládové věnečky Arabesky, což je údajně čistá chemie. Nešly jablka, čokolády ani Margotky. Divný.

Třetí se čtvrtým přiběhli spolu, jeden atlet (Adamec) a jeden orientáček (Kozák), ti bojovali jaksepatří a cestou zpět se několikrát předběhli. Jel jsem zpátky po té silnici do Adamova a zase předjížděl ty lepší, zatímco proti mně běželi ti pomalejší, co ještě na otočce nebyli, známé tváře atletických i triatlonových veteránů (mj. Bayer – absolvent 110 železnáků) i mladší borci, dojel jsem do Adamova na dvacátý kilák a z tunýlku vyběhl chlap co měl za sebou jen deset, přitom první dva už jsem nedojel, to znamená byli dvakrát dál než on, a to možná ještě nebyl poslední (viz ti dva ztracení). V Útěchově na 23. jsem napojil Tomáše Ondráčka (Dan zas nic nechtěl), když přišli o tu oficiální občerstvovačku. Tady už Dan vedl, kopec z Adamova do Útěchova často rozhoduje a rozhodl zas, byli od sebe tak 150 metrů a to už jim zůstalo až do cíle.

První dva pod dvě hodiny, to je elita, 21 lidí pod 2:30, tam je čára běžců, 42 pod tři hodiny, to je čára běžců slabších, ale ještě zdatných. (Díval jsem se včera na výsledky z roku 1982, to byla trať sice o 700 m kratší, ale tam poslední – 42. borec měl 2:54!!!) Jediná žena – Alena Žáková – 31. za 2:47:48. Na matku s příslušnými starostma pěkný.

Od 3:10 do 3:18 nával, 9 lidí, mezi nimi Zejda, asi nejpilnější ze všech účastníků vůbec, ještě před ním nejstarší Pepa Holý - ročník 41!

Pak už rozhodčí čekali poněkud netrpělivě, ještě chybělo asi 7 lidí, poslední koho jsme registrovali byl Lad' a Pospíchal, tomu odešly některé části těla, např jedna šlapka a jiné koleno, ale statečně došel ještě před čtyřhodinovým limitem, který nevypsane dodržujeme. Toho posledního, co jsem v Adamově viděl, jsme se nedočkali. A taky ne těch dvou, co vyrazili později – kdoví kde je jim konec, jejich věci na ně možná ještě čekají v té hospodě.

Kuriózně se do cíle dostal nejmenovaný Tomáš T., koleno mu dovolilo dorazit jen do Adamova na zpáteční cestě, tedy dvacet, pak sedl na vlak, na tramvaj a až se dostal ke svému autu, tak nám to zavolal.

Patnáctka: 49 na startu, 48 v cíli. Proti dění na třicítce je to dost nudná trať, tady se moc nezkomírá, moc krátký (přímí účastníci si možná myslí něco jiného), takže nejpozoruhodnější událostí bylo zablouzení Miloše Nykodýma a jeho pokles z druhého na čtvrté místo. A jak poznal, že zabloudil? Běžel po blátivé cestě, na které najednou neviděl žádné stopy. Dobřej!

Vepředu bojovali triatlonisti Zadák s Podborským s převahou orient'áků, Zadák vyhrál, desetinásobný mistr světa v kvadriatlonu Podborský pátej (to číslo odhaduju, ale mín to asi nebude), čtrnáctá Ivana Martincová a pak už to bylo chlapi-holky skoro napůl, celkem startovalo 17 dívek! Někde u konce doběhl opět nejmenovaný běžec, tentokrát Petr P., který z mně neznámých důvodů běžel údajně cca 20 km, zařazen je do patnáctky. Že by fáborky? A ještě mi ve výsledcích chybí nejvyšší běžec – L. David, který zaručeně odstartoval, mám ho na fotce ze startu, ale pak jeho stopa mizí. Pane Nemetz, co se tam přihodilo?

Býčina dosud neměla svůj adresář e-mailů. Na registraci jsme část vašich adres zapsali, ale pak už se to nestíhalo, takže kdo chce být v adresáři Býčiny, napište kratičkou zprávu se svou platnou e-mailovou adresou na můj mejl idoušek@volny.cz. V příštích dnech/týdnech můžete čekat ještě výsledky z mnoha dřívějších let – Honza Fiedler má dobrý archiv těch ročníků, kterých se zúčastnil, a byl tak laskav a oskenoval mi je.

Tak zas příště...

Sepsal Ivo Doušek